DICHTKUNSTKRANT

De krant voor poëzie, kunst & actualiteit

Verschijnt 1 keer per jaar **Tweede editie, jaargang 2013**

Volgens David Troch is het ***geen goede dag*** **11**

Han Hoogerbrugge over ***doping, kunst & Amy Winehouse*** **10-11**

Beeld van ***Avner Ben Gal, Gil & Moti;*** *gedichten van* ***Nick J. Swarth, Maria Barnas*** *en meer*

Gratis! mee te nemen

Brief van de redactie

De Dichtkunstkrant is in 2011 / 2012 opgezet als reactie op het kunstenbeleid van het kabinet Rutte I en de tendens om kunst weg te zetten als maatschappelijk onbelangrijk en als vermaak voor de elite. Wat begon als een spontane actie is in de loop van dit jaar uitgegroeid tot een plan om de Dichtkunstkrant voort te zetten en een podium te geven voor meerdere dichters en kunstenaars. Wat gebleven is, is de focus op het nieuws en de actualiteit.

Wij vinden nog steeds dat kunstenaars zich wel degelijk op een maatschappelijk betrokken manier bezig houden met de samenleving en daar een relevante bijdrage aan kunnen leveren door een breed publiek aan het denken te zetten. Het zoeken van dit brede publiek is een taak die de dichtkunstkrant zichzelf stelt. Daarbij zoekt de dichtkunstkrant ook naar het publiek dat niet zondermeer wordt aangetroffen in musea, galeries en boekhandels. Het doel is om de universele aard van de gebeurtenissen in de actualiteit door middel van een artistieke bewerking te tonen en zo op deze gebeurtenissen een ander licht te doen laten schijnen.

De dichtkunstkrant is bedoeld als een aanzet tot een dialoog over de betekenis van de kunstenaar en dichter in de samenleving. Een vraag die gesteld kan worden is bijvoorbeeld hoe het komt dat er kennelijk een grote afstand is ontstaan tussen het brede publiek en de proffesionel kunstenaar? En dat in een tijdperk waarbij er zoveel mensen in hun vrije tijd bezig zijn met kunst, schrijven dans en theater. Wij willen de lezer van deze krant vragen om een antwoord op deze vraag te geven. Wij roepen de lezer dan ook op om deze vraag aan zich zelf te stellen en de moeite te nemen om het antwoord met ons te delen. Vindt u dat er nog ruimte is voor de proffessionele kunstenaar in de samenleving en zo ja wat is die rol dan? Hoe kan de kunstenaar een bijdrage aan de samenleving leveren?

Het is welbekend dat ook in de moeilijkste tijden waar men geen eten had en de mens moest vechten om te overleven, de mensen hebben geschilderd, getekend muziek en theater gemaakt zelfs met een lege maag en onder zware omstandigheden. Een mens leeft niet op brood alleen. Je kunt je vol eten maar het geestelijk voedsel proeft zoet als honing in je mond. Deze spirituele behoefte van de mens werd al in de bijbeltijd beschreven. Veel mensen zien kunst als amusement, alsof het een mooie bos bloemen in de huiskamer is. Heeft kunst geen waarde dan, althans niet meer dan een decoratieve waarde? De waarde kan misschien niet in een bedrag worden uitgedrukt. De dichtkunstkrant geven wij u gratis. Omdat wij denken dat kunst iets geeft zonder iets terug te vragen…

Wij geloven nog steeds; kunst is geen luxe, het is bittere noodzaak!

Geheel de uwe,

Efrat Zehavi & Florimond Wassenaar
de redactie

Beeld: Han Hoogerbrugge

Oproep aan kunstenaars en dichters

De Dichtkunstkrant nodigt dichters en kunstenaars uit om gedurende het jaar in woord en beeld te reageren op de actualiteit en hun werk te delen met ons, zodat wij verder kunnen gaan met te laten zien dat kunst relevant is voor iedereen. De bijdragen worden na beoordeling geselecteerd voor plaatsing op onze website en/of de papieren versie van de krant. Stuur uw bijdrage in onder vermelding van naam en contactgegevens. De kunstenaar/ dichter geeft door inzending de Dichtkunstkrant toestemming om het werk op de website te plaatsen en op te nemen in de krant. De deadline voor de papieren versie van de krant (oplage10.000) verstrijkt op 1 december van elk jaar. Bijdragen van beeldend werk moeten worden aangeleverd in een jpeg-bestand van minimaal 30 bij 40 cm en met een beeldkwaliteit van 300 dpi. Gedichten dienen te worden aangeleverd in een word-bestand.

**Wij geloven dat kunst geen luxe is.
Ons doel is om poëzie en kunst,
in de vorm van een gratis krant,
onder de aandacht te brengen
van een breed publiek.**

Redactie en concept Florimond Wassenaar
Efrat Zehavi
Taalcorrectie Martijn Wassenaar
Vormgeving Heleen Schröder
www.heleenschroder.com
Website Rotterdams Ontwerpburo
www.roburo.nl
E-mail dichtkunstkrant@gmail.com

Alle teksten en beeldmateriaal ©2013
de dichters en kunstenaars

www.dichtkunstkrant.nl

Deze Dichtkunstkrant is mede mogelijk gemaakt met steun van

KUNSTEN ISRAEL
NETHERLANDS FOUNDATION FOR ISRAELI CULTURE

Survival of the fittest

FLORIMOND WASSENAAR

I[1]

ooit eens hoorde ik onder mij het licht uit gaan
het ratelde in het ritme van het spoor en stierf
toen wij remden, verpulverd lag het afgedaan
als stront op het talud rood over bielzen gegierd

ik zag een arm liggen, als een komma in een zin
van planten die we onkruid noemen, eindeloos
zonder begin zo moest het zijn deze vernedering
te leven, geleefd als vlees niet als bloem als roos

is schoonheid niet de schaduwzijde die schittert?
blinkend steken de tranen van droge wangen af
dit lichaam beweend in duizend stukken in het graf

zij die sprong was vernoemd naar de bloem an sich
het bewijs van haar teerheid ligt opgebaard gekist
voor de pijn reeds geleden en herhaald[2] gezwicht

II[3]

het daderprofiel lag in hem te rusten als een schim
in de hand een aansteker die hij voor haar ontstak[4]
geen schaduw meer van zichzelf toen de dag aanbrak
een laatste dans in het weiland, dat wel, niettemin

kon hij de drang, het succes van onze soort, niet aan
verleidelijk zoals ze daar lag half aangeschoten, wild
ondanks het tegenstribbelen hem toch heeft bemind
onder dwang van zijn mes werd dit meisje zijn waan

passief als een slaaf geslagen door zijn herinnering
begraaft hij zich, trouwt, werkt en sticht een gezin
in hem rust de daad verstrengeld in aminozuren

het is de natuur die moordt maar ook vrede verspreidt
hij is het bewijs terwijl wij oprecht opgelucht zijn
omdat wij denken; het is een ziekte die hem stuurde[5]

het is de natuur die moordt maar ook vrede verspreidt

1. Dit sonnet gaat over de 15-jarige Fleur Bloemen die op 11 december 2013 voor een trein sprong omdat ze, vermoedelijk, werd gepest.
2. Fleur Bloemen won in 2009 een prijs met een gedicht over pesten; de laatste strofe van dat gedicht gaat zo: diep van binnen ben ik bang/ want straks herhaalt het zich weer/ dan voel ik die pijn weer/ en dat wil ik nooit meer.
3. Dit sonnet gaat over Jasper S. die wordt verdacht van de in de nacht van Koninginnedag 1999 gepleegde moord op de 16-jarige Marianne Vaatstra. Op 6 december 2012 bekende hij de moord nadat hij werd gearresteerd aan de hand van een DNA-match, gevonden na een grootschalig op vrijwillige deelname gebaseerd DNA-onderzoek onder mannen uit de regio Zwaagwesteinde. Jasper S. gaf ook vrijwillig zijn DNA af.
4. Bij het lijk van Marianne Vaatstra werd een 'playboy' aansteker aangetroffen, waarop DNA materiaal van Jasper S. werd aangetroffen. Niet duidelijk is of deze aansteker van Marianne was of van Jasper S. Overigens werd het DNA-profiel uiteraard ook aangetroffen in het sperma dat was achtergebleven op het lijk van het slachtoffer. Bron: http://nos.nl/artikel/442161-zaak-marianne-vaatstra-de-feiten.html.
5. Jasper S. is in 2009 veroordeeld voor Joyriding. Hij had een auto van de buren gestolen om er (hard) mee te gaan rijden. In het strafproces kwam naar voren dat Jasper S. toen mogelijk aan een dissociatieve fugue leidde (bron AD, 19 november, website). .Kenmerkend voor de aandoening is dat de persoon problemen met de identiteit ondervindt en probeert weg te lopen (geestelijk of fysiek) voor een dreiging. Een patiënt kan op de vlucht slaan, soms naar een heel andere regio, of een andere identiteit aannemen. Vaak is een verbaasde gelaatsuitdrukking een symptoom. Het vluchtgedrag wordt meestal veroorzaakt door een trauma of stress. De aandoening kan ontstaan als de patiënt wordt geconfronteerd met woede van anderen, bedreigingen van zijn eigen-

Beeld: Justin Wijers
Twitter gave me false hope (2011)
Gemengde media op papier (100x140 cm)

III

Johannes[6] was in een kom zand bij eb drooggevallen
vloed stuwde hem verder op het land de dood in
in een bushok, halte eindpunt slaapt een zwart gezin
geweld dwong hen zich klein in een koffer te pakken

Johannes is verdwaald en hoort op ons land niet thuis
door zijn onmenselijke schoonheid graven wij hem uit
maar moeder en kind uit een ander land is al te verwant
en daarom ook geen gedoogstatus voor hun tentenkamp[7]

in de vreemdeling vrezen wij het meest van ons, onszelf
in het beest is elk kwaad niet meer dan een misverstand
dat wij zover gezonken zijn is een veeg teken van verderf

de aarde is geen veilige plek zeker niet waar mensen zijn
sommigen leven in een droom die verdomd waar is want
voor hen die anders tonen, is er enkel een goederentrein

in de vreemdeling vrezen wij het meest van ons, onszelf in het beest is elk kwaad niet meer dan een misverstand

Beeld: Justin Wijers
Sailing to new opportunities (2012)
Gemengde media op papier (65x50,5 cm)

waarde en bedreigingen van zijn normale impulsbeheersing. Net als bij dissociatieve amnesie treedt geheugenverlies op. Bij dissociatieve fugue is de patiënt zich er echter niet van bewust dat hij gaten in het geheugen heeft. (Bron: Wikipedia)
6. Op 12 december 2012 wordt een aangespoelde bultrug op de zandplaat Razende Bol bij Texel door kitesurfer Ruben Lenten ontdekt. Het beest wordt ' Johannes' genoemd. Op 16 december 2012 overlijdt hij. Achteraf blijkt het een 'zij ' te zijn. Veel ophef ontstaat over de vraag of hij ondanks pogingen daartoe niet gered had kunnen worden. De burgemeester van Texel geeft er zelfs een persconferentie over en minister kamp stelt voor om een protocol te ontwerpen voor aangespoelde zeezoogdieren. Bron: http://www.nrc.nl/nieuws/2012.
7. Op 13 december 2012 wordt het tentenkamp van afgewezen asielzoekers in Den Haag ontruimd. Dit nadat op 30 november 2012 een soortgelijk tentenkamp in Amsterdam Osdorp op last van de Burgemeester is ontruimd. De afgewezen asielzoekers vragen aandacht voor hun positie waarin ze zich bevinden. Zij hebben geen recht op opvang omdat zij niet meewerken met hun terugkeer aldus de overheid. Vaak ligt dat genuanceerder. Er zijn landen die geen landgenoten terugnemen als zij zelf niet willen omdat de problemen en onrust in het land te groot zijn (bijv. Irak) of dat het er nog zeer gevaarlijk is, hetgeen wordt gesteund wordt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM), maar niet door de staatssecretaris (zoals in het geval van Somalië).

JUSTIN WIJERS

Het werk van Justin Wijers handelt over menselijk leed zoals dat wordt verspreid op het internet. Hij laat zich inspireren door degenen die slachtoffer zijn van geweld en racisme. Wijers probeert op een waardige manier het leed van deze slachtoffers te tonen. Wijers kiest als uitgangspunt voor zijn werk de meest heftige en gewelddadige foto's waar bijna niemand naar wil kijken. Deze bewerkt hij met een gevoelige en verfijnde techniek waardoor het kwaad aantrekkelijk en zoet wordt om naar te kijken, bijna alsof het een sprookje is. Tegelijk lokt de kunstenaar de toeschouwer daarmee in de val van het esthetische genot dat in tegenspraak is met de gruwelijkheid van de voorstelling en de werkelijkheid. Wijers brengt zo een ode aan de gestorven mensen die hij afbeeldt. Hij voelt zich daarbij een plastisch chirurg die een misvormd lijf zijn schoonheid weer teruggeeft of een uitvaartverzorger die een lijk aflegt.

Foltering van de 100 stukken (onvoltooid)

NICK J. SWARTH

We hadden een moderne infrastructuur, natuurlijk,
weinig misdaad, spectaculaire kleuren, plan A, B & C.
Voet bij stuk.

Als hij naar huis ging, kon hij het licht uit doen.
Ja. Ja. Unaniem. Zitting geschorst.

And he hops in this
elevator and goes straight to 31.

Ahhh… we're home.

Een mooi huis, natuurlijk. Het huis was mooi.
Hij had zijn eigen lift.

A security guard would hold it. En we hebben
drie kinderen TRIPLE-A

en gaan daarna naar hun vrouw.

De mijne is groter dan die van jou.
Natuurlijk.
Zij zit op een varken, het varken draagt een kap,
de ezel drukt zijn drab, zij eet door.
Een zuipschuit hangt over een brugleuning, de buik
barst open, zij eet door.
De vogel pikt in de aars van een bedelaar, er zwerven
lege tubes op het trottoir, munt geslagen uit mond.
De hond pakt je beker, zij eet door.
Verkocht per executie, zij eet door.
We have to dance until the music stops. Natuurlijk. En zij
eet door.

Can we turn this off for a second? En zij eet door.
Horripilatio:

zij eet door, verkocht per executie. Zij eet door.

Mr K, got a word? Got a word, Mr K?
En hij zei: 'Nee,
Hij zei: 'Nee, dat is reguleren.
Dat is reguleren. Daar geloof ik niet in.' En zij at door.

* Foltering van de 100 stukken: Chinese straf waarbij de veroordeelde een langzame dood sterft door de *Leng-Teh'e*, het in stukken gesneden worden. De foltering wordt beschreven door Georges Bataille in 'De tranen van Eros' (SUN 1986). Bataille: "Ik heb me laten vertellen dat de veroordeelde, om de kwelling langer te laten duren, een dosis opium kreeg toegediend."
* Het gedicht 'Foltering van de 100 stukken (onvoltooid)' is samengesteld uit *quotes* en beelden. De *quotes* zijn ontleend aan 'Inside Job' (Charles Ferguson, 2010). De documentaire zoomt in op de monetaire handelingen die uitmondden in de financiële meltdown van 2008. De beelden zijn ontleend aan twee gravures uit de reeks 'De zeven hoofdzonden' van Breughel 'de Oude' (1525-1569). *Gula* toont onmatigheid, vraatzucht en overdaad. *Avaritia* toont hebzucht en begerigheid.

Beeld rechts: Peter J. Maltz, Memory – 9.11
Acryl en inkt op papier, 50cm x 70cm

PETER J. MALTZ

Dit werk (Memory 9/11) is een deel van een project getiteld "Under the suface" (onder de oppervlakte) dat Peter J. Maltz begon op 1 januari 2012 en dat eindigde op 1 januari 2013. Maltz maakte elke dag een tekening die hij oplaadde op zijn facebook-pagina. In dit werk reageert hij dagelijks op zijn persoonlijke leven, de cultuur in zijn omgeving en het leven in Israël zoals hij dat ervaart.
Memory 9/11 beschrijft de reactie van Maltz op een radioprogramma dat hij beluisterde en dat ging over wat mensen deden op 11 september 2001. Maltz was destijds zelf assistent van de kunstenaar Ohad Meromi. Hij maakte toen een groot totem(fallisch)-achtig beeld. Deze totem werd uiteindelijk een iconisch beeld van de hedendaagse kunst van het begin van deze eeuw in Israël. Het beeld van Meromi is een soort uitvergroting van een traditioneel Afrikaans beeld. Tegelijk refereert het ook aan de jonge Afrikanen die hun toevlucht zoeken als vluchteling of arbeidsmigrant in Israël. Toen Maltz werkte aan het beeld samen met Meromi, luisterden zij op 11 september 2001 naar de radio en hoorden het nieuws over de aanslagen o.a. op de Twin Towers in New York.

Beeld: Peter J. Maltz, "Pillar of smoke,"
gemengde media, 50cm x 70cm

"een paar minuten geleden kreeg ik een telefoontje van het gemeentehuis. Ze hebben mij gevraagd om mijn schilderijen weg te halen en de deur van mijn schuilkelder open te laten" (Vertaling van de tekst die op het schilderij staat)

In Israel werken veel kunstenaars in schuilkelders. Dat is een regeling van de gemeentes om te voorzien in ateliers en werkplekken voor kunstenaars. Er zijn echter grote nadelen, omdat er ten eerste geen daglicht is, en ten tweede als er oorlog uitbreekt moet de kunstenaar zo snel mogelijk alle spullen van zijn schuilkelder weghalen om plaats te maken voor de buurtbewoners zodat die kunnen schuilen.

De tekening werd door Maltz gemaakt in dezelfde dagelijkse serie als de afbeelding hiernaast. Deze tekening is gemaakt tijdens de laatste operatie in Gaza door het Israelische leger in november 2012 getiteld 'Amud Anan' (Pillar of smoke). 'Amud Anan' is een referentie aan Exodus 13.22.
(Annotatie redactie)

Het onbekende

THOMAS MÖHLMAN

As we know,
There are known knowns.
There are things we know we know.
We also know
There are known unknowns.
That is to say
We know there are some things
We do not know.
But there are also unknown unknowns,
The ones we don't know
We don't know.

Donald Rumsfeld
Department of Defense news briefing
Feb. 12, 2002

1.
Te weten
dat we dingen weten
waarvan we weten
dat we ze weten
is al bijna net zo mooi
als te weten dat er dingen zijn
die we niet weten
maar er zijn ook altijd
dingen de mooiste dingen
waarvan we niet weten
dat we ze niet weten.

2.
Ons omringd te weten
door wat we weten laat
genoeg ruimte over
om te weten dat we omgeven
worden door wat we niet weten
maar daarnaast vult alles
rondom ons zich met wat
we niet weten niet te weten.

Ons omringd te weten
door wat we weten laat
genoeg ruimte over

3.
De klavertjes en bomaanslagen
de glimlach en de uitgestoken hand
de zijdezachte vingers over ingewreven huid
de pasgeplukte kersen en de versgewassen
bruid de zon die onder gaat en opkomt
de bruine en blauwe en groene ogen
de bruine zwarte rode en blonde haren
de glimmend geboende ramen
de schoongeveegde straat alle echte
en geveinsde armoe alle echte en geveinsde
haat de wormige twijfels die ze
onder je schedel willen planten
het gebrek aan twijfel dat
bellen in je aderen blaast
de aanwijsbare zonden
waarvoor je je geloof me niet
hoeft te schamen de onaanwijsbare
zonden die geloof me niet bestaan.

Beeld: Gil & Moti
Beatrix, 2009, oil on canvas,
120x160cm

Beeld: Gil & Moti
Kids in Tel Aviv-Jaffa, 2008,
(diptych), oil on canvas, 70x180cm,
collection Zalsman, Israel

GIL & MOTI

In het werk van het kunstenaarsduo Gil & Moti, staat de ontkenning van de grenzen tussen privéleven, kunst performance en sociale interventie centraal. Eén vraag die het werk van Gil & Moti oproept, is of de kunstenaar iets kan betekenen voor de samenleving door de grens tussen privé en publiek op te heffen. Gil & Moti proberen de grenzen van het kunstwerk te doorbreken en de kunst uit haar traditionele plaats van galerie en museum te halen en midden in het leven te plaatsen door sociale interventie door bijvoorbeeld als sociaal werker of hulpverlener zich op te stellen. De twee schilderijen van de koningin bevatten motto's over burgerplicht en burgerschap. Het gaat om morele vragen die Gil & Moti in hun werk al jaren onderzoeken.

Beeld: Gil & Moti
Beatrix 2, 2010,
oil on canvas, 120x160cm

Dode dieren

ROLF ENGELEN

Ik heb twee duiven zien sterven tot nu toe:
1 op de snelweg zat een duif na een klap van een auto in volle snelheid nog net levend in een wolk van zijn eigen veren
2 een duif viel uit de lucht voor de voeten van twee Japanners, een jongen en een meisje. Het meisje schreeuwt. Een rauwe kreet.

Ik zag een konijn worden leeggezogen door een hermelijn, ik schreeuwde tegen dit dier en redde het konijn dat kort daarop in mijn handen stierf.

Ik heb een pad langzaam verslonden zien worden door een adder. Hier kon ik makkelijk naar kijken, het koudbloedige schept blijkbaar afstand. Misschien ook de rust waarmee het gebeurt? Die beesten met hun ogen open, zowel die die gegeten wordt als die die eet.

11 jonge meesjes die door hun ouders verlaten waren in het nestkastje dat we hadden opgehangen in de tuin. We hebben geprobeerd ze te redden door ze met een stokje te voeren, geen enkele heeft het overleefd.

Ik had in het bos een gewonde parkiet gevonden en mee naar huis genomen. Die avond draaide de parkiet eindeloos rondjes achter zijn eigen staart aan onder de schemerlamp. Mijn vader stopte hem in een plastic zak en sloeg hem dood tegen de muur van ons huis.

De tanden van mijn cavia waren doorgegroeid. Omdat hij banaan zo lekker vond vergaten we hem hard voer te geven. Mijn vader verdoofde het dier met ether en knipte zijn tanden. Twee dagen later was hij dood.

Ik trof een konijn in de wei dat dood lag te gaan, ik durfde het niet te helpen. Met wat takken om hem heen maakte ik zijn toekomstige graf.

's Nachts zagen we een kat die door een auto aangereden was. We wachten op de dierenambulance. Die kwam niet opdagen.
Uiteindelijk neemt de bestuurder het dier mee naar een achtertuin en onthoofdt het met een schop/schep/spade.

Een klein zangvogeltje, ergens in Frankrijk, ligt midden op straat. Het lijkt ergens tegen aangevlogen te zijn, mijn vriendin wil niet dat ik het aanraak. We krijgen ruzie, ik leg het aan de zijkant van de weg. Ik kan het niet doodmaken.

Een jong haasje wordt door de kat dood voor mijn voeten gelegd. Ik slacht, bak het en eet het op. Zijn vacht heb ik gepekeld.

Een muis kwam op een koude winteravond bij de kachel zitten. We keken elkaar aan, hij zat rechtop, op zijn achterste pootjes. Na een tijdje zo gezeten te hebben viel hij dood neer. (Hij bleek door de buren vergiftigd.)

Samen met een vriendin rijden we op een brommer door het Kröller-Müller park. We zijn uitgelaten, ik voel me heerlijk. Ik race een groepje fietsers voorbij en rijd een hazelworm dwars doormidden.

Het een en ander aan muizen die door de kat werden gevangen en die thuis dood werden gespeeld.

Een egel meegenomen uit het bos; deze bleek gewond en een paar dagen later was hij dood.

Beeld: Efrat Zehavi
How James Holmes went from shy nerd to accused cold-blooded killer, 2012, foto van beeld

Op 20 juli 2012 schiet James Holmes 12 mensen dood in een bioscoop in Denver tijdens de premiere van de film "The dark knight rises". Later wordt Holmes de Batman Killer genoemd.

ROLF ENGELEN

Rolf Engelen: dode dieren (2012). Het werk dode dieren is gratis te bestellen via rolfengelen@hotmail.com

EFRAT ZEHAVI

Net als in de Dichtkunstkrant van vorig jaar is Efrat Zehavi doorgegaan met het maken van reconstructies van krantenfoto's. De nieuwsbeelden van Holmes fascineerden Zehavi omdat zij zelf de emotie kan herkennen waarin een wens kan ontstaan iemand uit boosheid, frustratie en angst van kant te maken. Kijkend naar de schutter herkende Zehavi haar eigen angsten en gevoelens zoals het gevoel van afwezigheid, de vermoeidheid en het wakker worden uit een nachtmerrie. De foto's in de krant vormen zo een innerlijke spiegel voor Zehavi. Ook al is Zehavi zelf geen moordenaar, zij is gefascineerd door de absurditeit van het ongeremde en ongerijmde. Zij stelde zichzelf de angstaanjagende vraag; heb ik echt de controle over mijzelf en mijn leven; weet ik wel wie ik ben? Dit is een vraag die eenieder zich zou moeten stellen, zo probeert Zehavi te laten zien.

Beeld: Han Hoogerbrugge

Lam[1]

FLORIMOND WASSENAAR

‘Cor helpt je aan de perfecte bedrijfsruimte op Zuid’[2]
staat er op de glazen pui van een lege winkel
wat leggers hangen werkloos wachtend op koopwaar
het is stoffig daar, maar, Cor helpt je, staat er
je leunt tegen het raam, vers gepepperd, onder je huid
stort het bloed zich uit, het zal paars worden als op het hoogtepunt
van de midzomernacht op deze breedtegraad
en geel in de ochtend, in de cel, je hoort het tjilpen,
een fluitje van de juut
een blonde met een dikke kont zoals elke dame
in een gepofte uniseks politiebroek overkomt,
‘drollenvanger’ denk je innerlijk lachend nog [3]
je prevelt ‘mierenneuker’ want dat mag[4], zij
de ‘blonde-dikke-kont-juut‘ denk je, in het blauw met witte setje
rost er nog eens op
zoals in haar diepste verlangens mocht, van jou
in je hersens ben je vrij, in de cel van je schedel
mag jij haar eierstokken er uit trekken en vind zij dat goed
als ’t dan leeg staat, 1-1 staat, helpt Cor je aan de bedrijfsruimte
om na te denken over je zonden en de vrede met de politie
die het filmpje hebben gezien
waarop jij je wat in de ogen staat te wrijven
denkend aan knoflook en uien
terwijl zij aan het komen is met haar zwarte mefisto’s[5],
je probeert nog te verstaan wat ‘op de grond, lul’ betekent
maar daarvoor al zak je in elkaar, voor de bedrijfsruimte van Cor,
terwijl de pijn aan je kloten in je oren gilt
landt haar schoen nog eens in je lende
en ga je gestrekt op de stoep, de pijn en het mos, het onkruid
dat je ruikt, rijmt niet op de boer die je laat
en smaakt naar Glenn Talloch[6] op je huig
een gestolen fles ruikend naar verlangens en dromen
je bent de vlieg die verzoop in het restje dat net te veel was
lam zonder onschuld, alsnog lam geschopt, waarop ben jij gestuit?
het is de waarheid van het beeld dat niets verhuld
en zo weten de ramptoeristen beslist
‘Cor helpt je aan de perfecte bedrijfsruimte op Zuid’

1. I jong schaap; zo mak als een -.- (zegsw) bijb. Joh 1,29 en 36) het Lam gods (Agnus Dei), vandaar is het -.- het zinnebeeld van Christus, verder zinnebeeld van onschuld, zachtmoedigheid enz. (bijb. Jes 53,7) Als een -.- ter slachting geleid weerloos zijn ondergang tegemoet; ook: vleinaam voor lief kind: mijn -.-

II 1, verlamd krachteloos inz. in een der ledematen 2 (van schroeven enz) verlopen stuk, zonder veerkracht 3 beroerd, dronken, akelig, vervelend.. zich -.- voelen, slap, naar zich -.- schrikken hevig schrikken (ontleend aan verklarend handwoordenbock der Nederlandse Taal, 27e druk Wolters Noordhoff Groningen)

2. Op zondag 17 juni 2012 schopte een politieagente een Letse man in het kruis in het kader van een aanhouding. Het incident speelde zich af voor een leegstaande winkel in Rotterdam waar werd geadverteerd voor bedrijfsruimte met de advertentie ‘Cor helpt je aan de perfecte bedrijfsruimte op Zuid’.

Het incident veroorzaakte ophef omdat kort nadat de man pepperspray in zijn gezicht gespoten had gekregen, schijnbaar weerloos, in zijn kruis werd geschopt door eerdergenoemde politieagente (zie voor filmpje: http://nos.nl/artikel/385721-agente-rdam-schopt-man-in-filmpje.html.). Dit (laatste) deel van de arrestatie is gefilmd door een voorbijganger. Inmiddels is besloten door het OM dat de politieagente niet wordt vervolgd overigens zonder expliciet te refereren aan het ‘pepperen’ van de man en diens daardoor veroorzaakte uitschakeling en de vraag of het gebruikte geweld in dat verband nog proportioneel te achten is. Het OM heeft overwogen dat de agenten de man tijdens de aanhouding probeerden de handboeien om te doen. De man kon zich losrukken waardoor de boeien maar aan één hand vastzaten. Volgens het OM kende de agente het gevaar van rondzwaaiende handboeien en heeft ze de man met enkele gerichte trappen tegen de grond gewerkt. Verder laat het filmpje, dat op internet verscheen, alleen het laatste deel van de aanhouding zien, zegt het OM. Het moment waarop de man agressief werd, staat er niet op. Het OM heeft naast de agenten en de aangehouden man ook ooggetuigen gesproken. Volgens de vriendin van de man die het filmpje maakte, gebruikte de verdachte inderdaad geweld tegen de politie. De man kan zich niets meer van het incident herinneren. Hij had, naar eigen zeggen, zeker dertig glazen bier en wodka op. Hij deed later wel aangifte van mishandeling maar het OM heeft die geseponeerd. Bron: NOS, 26 juni 2012 http://nos.nl/artikel/388240-schoppende-agente-niet-vervolgd.html.

3. Alle in dit gedicht genoemde gedachten van zowel de verdachte als de politieagente zijn verzonnen en voor zover ze berusten op de waarheid is dat louter toeval.

4. De Hoge Raad heeft in een uitspraak van 12 mei 2012 geoordeeld dat een veroordeling voor belediging door gebruik van het woord ‘mierenneuker’ door een rechter goed moet worden toegelicht. Het enkele gebruik van dat woord is in het algemeen niet beledigend. Of het beledigend is hangt af van de context waarin dit woord is gebruikt. In de zaak waarin een verdachte tegen een agent zei: “Jij bent een mierenneuker”, heeft het hof onvoldoende duidelijk gemaakt wat de context precies inhoudt. Het hof moet de zaak daarom opnieuw bekijken. Vindplaats: Rechtspaak.nl LJN nr BV9188.

5. I Schoenenmerk, bekend om het feit dat ze lekker lopen, veel gedragen door politieagenten, treinconducteurs en andere controleurs en toezichthouders. Ze staan er ook om bekend dat ze er bepaald niet modieus uitzien.

II Mephistopheles (ook bekend onder de namen Mephisto, Mephistophilus, Mephistophilis, Mephostopheles en andere varianten) is een van de bekendste demonen uit de Europese literaire traditie. De naam wordt voornamelijk geassocieerd met de legende van Faust. Over de betekenis van de naam is veel gespeculeerd. In het Grieks m? “niet”, ph?s “licht” and philos “liefhebber” kan de naam begrepen worden als “hij die het licht schuwt”, een parodiëring van de naam van Lucifer. Ook is een verband gelegd met het Hebreeuwse mephistoph, “vernietiger van het goede”. En Mephitis was in het Oude Grieken land de godin van de stank (bron: Wikipedia).

6. Goedkoop whiskey-merk, rond de € 9,50 en € 13,- verkrijgbaar in de drankhandel. Overigens had de man geen whiskey gedronken maar andere drank, zie noot 2.

Op zaterdag 23 juli 2011 overleed de Britse Jazz en Soulzangeres Amy Winehouse. De toen 27-jarige Winehouse werd door haar lijfwacht dood aangetroffen in de slaapkamer van haar appartement in Noord-Londen. De autopsie die op 25 juli 2011 op haar lichaam werd verricht, wees op dat moment geen duidelijke doodsoorzaak aan. Uiteindelijk, op 26 oktober 2011, werd officieel bekendgemaakt dat Winehouse is gestorven aan een alcoholvergiftiging. Amy Winehouse kwam, naast haar vele successen, ook vaak negatief in het nieuws vanwege haar alcohol- en drugsverslaving. Amy Winehouse werd op 26 juli 2011 gecremeerd. Bron: http://nl.wikipedia.org/wiki/Amy_Winehouse

HAN HOOGERBRUGGE reageert dagelijks op de actualiteit op zijn website met cartoons en tekeningen. Zijn benadering is humoristisch, eigenwijs en grotesk. De redactie heeft in aanvulling op de tekeningen verwijzingen naar het nieuws toegevoegd.

geen goede dag #77

DAVID TROCH

dat het geen goede dag als je gaandeweg
tureluurs van de bloedtransfusies, de spuiten
in blikjes frisdrank en de modder die je maar
om de oren. allemaal broodjeaapverhalen,
leugens lopen snel, weet je wel. je omringt je
hoofd met zand, toont janneke en klein mieke
hoe breedgeschouderd je in feite bent.

geen goede dag #141

DAVID TROCH

dat het geen goede dag voor een bloedbad
en dat het dat nooit. vreemd, dat onvervreemdbaar
recht op het bezit van vuurwapens. niets wees erop dat.
klappen vallen vaak in de hoek waar je ze het minst
verwacht. neem een amerikaan zijn kogelvoorraad af
en hij voelt zich een tekort gedane indiaan. eerder zie je
puriteinen vrolijk naakt het vliegtuig in stappen.

Did Everything To Avoid A Doping Test

© Hoogerbrugge 2012 / prostress.com

Op 24 augustus 2012 heeft het United States Anti-Doping Agency (USADA) bekend gemaakt dat het een sanctie heeft opgelegd aan wielrenner en zevenvoudig Tour de France winnaar Lance Armstrong. Armstrong is voor het leven geschorst om deel te nemen aan wedstrijden en al zijn resultaten in wedstrijden vanaf 1 augustus 1998 zijn hem afgenomen wegens gebruik van verboden prestatie-verhogende middelen zoals EPO, bloedtransfusies, testosteron, cortisonen en gebruik van die stimulerende middelen maskerende substanties. Ook werd vastgesteld dat Armstrong andere wielrenners stimuleerde, of op andere wijze aanzette tot gebruik van deze middelen en daarbij een netwerk en planning opgezet heeft om ontdekking moeilijk te maken en te voorkomen. (bron: Report on proceedings under the world anti–doping code and the USADA protocol, USADA vs Armstrong, p 1-8).

Luc Tuymans Geeft Een Powerpoint Presentatie

© ProStress / Hoogerbrugge 2012

Ter gelegenheid van de heropening van het Stedelijk Museum te Amsterdam op zaterdag 22 september 2012 ontving het museum van een anonieme gever een schilderij van de koningin van de hand van Luc Tuymans. Het werk getiteld ‘H.M.’ van Tuymans is omstreden. ‘Ze lijkt op een zombie’, kwam meermalen voorbij. Tegelijk is er ook op gewezen dat de stijl en het kleurgebruik typerend is voor Tuymans (B. Pieters, Villa Republica). Ook zou de wijze van schilderen en het fletse kleurgebruik de tanende macht van de Oranjes symboliseren (J. Lamoree, Vrij Nederland).

In de maand augustus 2012 werd bekend dat een bejaarde inwoonster van het Spaanse stadje Borja een oude religieuze muurschildering had vernield. De 80-jarige kon het niet aanzien dat het kunstwerk afbrokkelde en met verf en een kwast probeerde ze, zonder succes, de half vergane fresco te restaureren. De persoon die nu op de muur staat, heeft niets meer weg van de jezusfiguur die kunstenaar D. Elias Garcia Martinez in de 19e eeuw schilderde. Bron: http://www.nu.nl/opmerkelijk/2890139/80-jarige-vernielt-kunstwerk-restauratie.html.

Wat hebben ze gewonnen Tanja?

FLORIMOND WASSENAAR

een bus in Bogota[1], een warm bad van bloed
op je tong een loopse teef[2] die kweelt van zalf
in je wond die je mond is en zwijgt van 't graf
dat je delfde voor ideeën, hoop en de liefde
omdat er vieze vliegjes tussen je benen zitten[3]
die je er uit laat hengelen door een Juan
omdat je krijgsgevangenen niet onderwijzen kan
graaf je dertig meter latrines[4] en schiet ze
naar de overkant overmoedig als een Nietsche
baret op je kop, gitaar in je hand, *Wille zur Macht*[5]
geweld; de redeloze, is geil, koket en charmant
Gretchen[6] je bent de matras van sigarenrokers
van de grote brillen met baarden cocaïne penoze[7]
goed Gretchen je geloof is zuiver maar overleven,
eigen belang en lust deed de non in jou de sluier af
want je dacht; ik zal deze middelvinger heiligen
ik doe als in een film, stiekem bellen met mama
de hopeloze tekortschieters met hun veilige
propaganda, je kan er uit, zeg pardon kom thuis[8]
twee weken Twente om de aangeharkte waan
waarin je paspoort woont, te woord te staan
het zal niet helpen want jij danst de *Bamboleo*[9]
de modder spat van je laarzen je ademt zwart
de haren nat, je pelvis naar voren voor de jive
maar het kon ook zomaar De Benzinebar zijn
in Groningen[10] om half vijf waar verlopen helden
aan sigaretten zuigen en jij het prijsmeisje bent
van een gitaar met dagsucces en twee bier
ik zie de sluier in je ogen dicht als tropenregen
je glimlacht als een mes dat gebruikt is en
dat zich daarbij heeft neergelegd, maar bot raakt
zich slijpt aan ergernissen omdat het door gaat
de weg terug onbegaanbaar door besef de weg
kwijtgeraakt als een dagboek met confessies[11]
gemaakt om te lezen, gemaakt uit heimwee
je vonnis uitgeschreven jaloezie om nachtcrème[12]
de meesten zijn om meer gestorven Gretchen
want je bent over omdat niemand het gelooft
wat je zegt, je doet alsof, althans je speelt 't slecht
je bent het mooie hoofd, de tieten en de mythe
de Marilyn van de tropen, *some like it hot*[13]
de tragiek van Monroe, schik jij je ook in dat lot?
want ik zie je schedel in je grijnzen schemeren
je giet op het terras koffie in je vlees en praat
in stoffige frasen als een krant van oude dagen
de tijd gaat achteruit, de avond valt in je gezicht
ik zie je huid van steen je grafschrift erin gegrift
vrijheidsstrijdster, narcosoldate, terrorist…

eigen belang en lust deed
de non in jou de sluier af

AVNER BEN GAL

Het recente werk van Ben Gal bevat allegorieën van persoonlijke en nationale geschiedenissen die voorzien worden van een verontrustende ondertoon van geweld en afgrijzen. Het geweld dat in zijn werk verschijnt, roept op tot het laten herleven van de schildervorm van het historiestuk dat door het modernisme ten grave is gedragen. Het gaat in het werk van Ben Gal niet om het schilderen van de wreedheden van oorlog in een groots tableau, maar eerder om een meer subtiele, meer persoonlijke uitdrukking van een donkere beeldenwereld zoals die van Goya.

In het werk 'Farewell to leprosy colony' van Ben Gal lijkt te worden gerefereerd aan het dagboek van de Argentijn en later tot Cubaan genaturaliseerde Ernesto 'Che' Guevara. Dit dagboek is later verfilmd onder de titel 'The motorcycle diaries' (Walter Salles, 2004). Op enig moment nadat de medicus Guevara in een leprozen-kolonie heeft gewerkt en daar in aanraking is gekomen met het lot van de armen, kwetsbaren en onderdrukten, neemt hij afscheid. Hij zegt dan: 'Deze reis heeft mijn geloof gesterkt dat de verdeling van Amerika in onstabiele en illusoire natiestaten een complete fictie is. Wij zijn één en hetzelfde Mestizo ras van Mexico tot de straat van Magellaan (Zuid Argentinië). En aldus, uit naam van het streven om onszelf te bevrijden van het juk van het bekrompen provincialisme, breng ik een toast uit op Peru en een verenigd Amerika.'

1. De Nederlandse FARC-strijdster Tanja Nijmeijer heeft toegegeven dat ze betrokken is geweest bij een aanslag op een bus in Bogota, de hoofdstad van Colombia. Dat zei ze op zondag 11 november 2012 in het VPRO-radioprogramma Bureau Buitenland.
2. Ontleend aan 'Ik ben benieuwd' van Jan Arends.
3. Ontleend aan 'Voor Lenie' van Jan Arends.

Arends werd in 1972 op slag beroemd door de verhalenbundel Keefman. Zijn onrustige geest openbaarde zich vaak in querulant gedrag. Arends voelde zich door collega-schrijvers niet serieus genomen en liet dat steeds vaker op hoge toon merken. Ooit liet hij zich ontvallen dat hij eigenlijk recht had op de Nobelprijs. Zijn opstelling maakte hem tot een markant figuur in de literaire wereld. Dit imago werd nog eens versterkt door de openhartige wijze waarop hij verslag deed van zijn belevenissen als huisknecht voor welgestelde dames (door Arends als 'wijven' aangeduid). Wanneer zijn werkgeefster na verloop van tijd medelijden voor Arends ging opvatten, nam hij ontslag (bron: Wikipedia). Foto: Philip Mechanicus.

4. Tanja Nijmeijer in de Volkskrant van 17 november 2012: „Toen ik eens stiekem naar huis had gebeld, heb ik een straf gehad. Ik moest onder meer dertig meter latrines graven en twintig pagina's schrijven over mijn overtreding. We zijn een leger, er moet discipline zijn." Verder wordt in het interview van journalist Friele opgetekend: 'De Nederlandse noemt de strijd van de FARC 'gerechtvaardigd' en ziet het doden van tegenstanders als onontkoombaar.' „Als iemand een vijand van ons is, volgt vrijwel altijd executie. Wat moet je anders met je vijand doen? Hem onderwijzen?"
5. Omstreden begrip, zoals geformuleerd door F. Nietsche en voor het eerst geformuleerd in zijn boek 'Also sprach Zaratustra'. De wil tot macht (of kracht) is als begrip te duiden als een commentaar op het door Schopenhauer gebruikte begrip 'Wille zum Leben' dat in de visie van Nietsche te zeer verwant is aan het boedistische fenomeen van acceptatie door onthechting van de stoffelijke wereld en aardse verlangens. Der Wille zur Macht wordt door Nietsche zelf beschreven als de Dionysische bevestiging van de eeuwige cirkelgang tussen leven en dood, ontstaan en vergaan, lust en pijn, een oerkracht die het levenswiel van het zijn laat bewegen. De sterke geest is in staat zich naar deze vernietigende levenskracht te voegen, wetend en wensend dat hij daarmee een tragische grootheid bewerkstelligt. Tragisch omdat het verschrikkelijk is de negatieve kant van het leven onder ogen te zien en ten volle te ondergaan. Nietsche meent dat dit lot een lot is dat men moet willen om daadwerkelijk vrij te kunnen zijn. Hierdoor wordt de passiviteit verdrongen, zoals dat zich in het slachtofferschap voltrekt. Als het lot als deel van het eigen leven wordt geaccpteerd, is het lot geen beperking meer van de persoonlijke vrijheid, waardoor afhankelijkheid en onmacht worden weggenomen. De meest vrije mens is daarom de mens die zijn lot heeft geaccepteerd door zijn lot te willen. Het grootse gevoel van vrijheid is het gevoel van macht. Vandaar 'Der Wille zur Macht' .

Ontleend aan de Duitse Wikipedia-pagina: http://de.wikipedia.org/wiki/Wille_zur_Macht.

6. Verwijzing naar Gretchen de diepgelovige maar ook naïeve jonge vrouw waar Faust uit het gelijknamige toneelstuk van Goethe, zijn oog op heeft laten vallen en die Mefisto (de duivel) voor hem 'regelt'. Door de verleidingskunsten van Faust - onder andere door het aanbieden van dure geschenken, geleverd door Mefisto - zwicht Gretchen voor de man die ze bewondert, maar ook vreest.
7. De FARC staat er om bekend dat zij handelt in cocaïne en in mensen (gedwongen prostitutie) om zo haar strijd te kunnen financieren.
8. Verwijzing naar de Ikon TV-documentaire 'Dichter bij Tanja' uitgezonden op 18 mei 2010 waarin te zien is hoe door de moeder van Tanja Nijmeijer een oproep werd gedaan aan haar dochter om uit de FARC te treden, tevergeefs zo is inmiddels gebleken. Voor de documentaire zie: http://www.ikonrtv.nl/ikondocumentaire/documentaire.asp?oId=2649 .
Zie verder noot 4.
9. De Gipsy Kings is een muziekgroep samengesteld uit twee families uit Arles en Montpellier in Zuid-Frankrijk. Ze maken een soort popversie van flamencomuziek.

Het genre dat de Gipsy Kings spelen, valt onder de noemer rumba catalan, een vrolijke muziekstijl die de Cubaanse rumba en de Spaanse flamenco laat samensmelten tot een zeer vrolijk en vaak dansbaar geheel. Hun bekendste nummers zijn Bamboléo, Volare en Djobi Djoba. Bron: Wikipedia.

10. Nachtcafe in Groningen, gevestigd aan de Hoekstraat 44 te Groningen. Zie ook: http://www.benzinebar.nl/. Tanja Nijmeijer studeerde in Groningen.
11. Bij een verrassingsaanval van het Colombiaanse leger moest de FARC-eenheid waarin Nijmeijer verbleef, plots vluchten. Nijmeijer kon haar dagboek niet meenemen en het dagboek werd gepubliceerd, hetgeen wereldnieuws werd.
12. Ontleend aan het navolgende citaat uit het gevonden dagboek van Tanja Nijmeijer (bron NRC 10 november p 8, artikel Nico Verbeek) waarin ze de manier waarop de commandanten het leven van de 'gewone' guerrilleros bepalen, ter discussie stelt. Ook vraagt ze zich soms vertwijfeld af wat er toch nog van het revolutionaire vuur van die guerrillagroep is overgebleven:

"Ik weet het niet hoor Jans, waar dit project naar toe gaat. Hoe zal het dan zijn als we de macht hebben? De vrouwen van de commandanten in Ferrari Testa Rossa, met siliconetieten en kaviaar? Daar lijkt het wel op.

Als je geluk hebt, heeft ze een setje ondergoed met kant over. Als ze die niet weggooit, dan krijg je het. Mooie kleding hebben ze, shampoo, ik word daar echt misselijk van. Gisteren kwamen er civiele burgers hier en ik ving nog net op hoe Grietje (de vrouw van de tweede commandant, mooi, tjdel) vroeg of de dingen al waren aangekomen die zij besteld had. De civiel antwoordde dat alleen één creme niet te verkrijgen was, voor de rest wel. GATVER! Zo wil je toch niet zijn? Schamen ze zich niet, diep van binnen?"

13. Film met Marilyn Monroe in de hoofdrol 1959, synopsis Chicago, 1929. Het is de tijd van de drooglegging en de mafia. De muzikanten Joe en Jerry zijn onbedoeld getuige van een afrekening door de mafia. Ze moeten vluchten voor hun leven. Ze besluiten, verkleed als vrouw, mee te reizen met een damesband die op weg is naar Florida. Dit heeft natuurlijk veel hilarische situaties tot gevolg. Bron: www.filmtotaal.nl

Beeld: Farewell to Leprosy Colony
2011
acrylic on canvas
160 x 120 cm / 63 x 47 ¼ in

Copyright: The Artist, courtesy Sadie Coles HQ, London

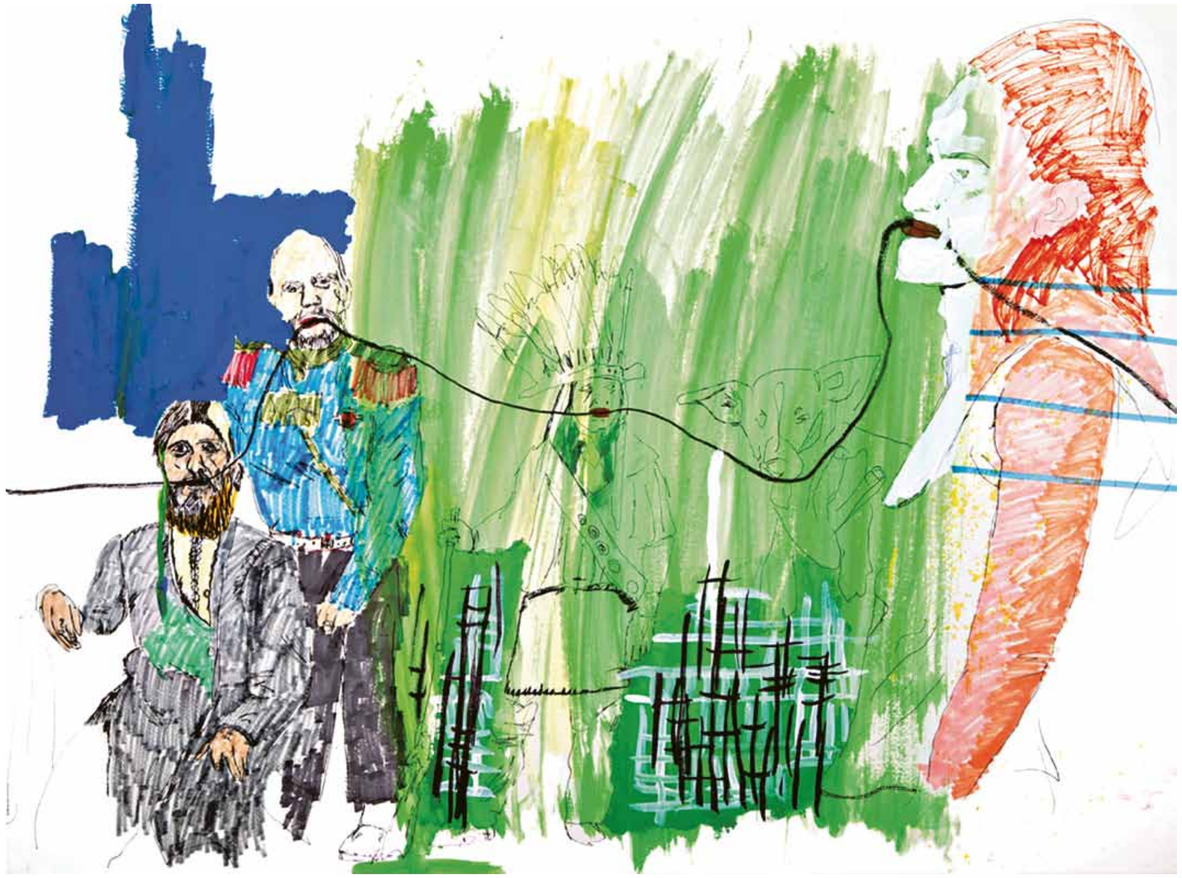

Beeld: Shahar Sarig Golan
Zonder titel, 2012, viltstift en oost-indisch inkt op papier

De as van liefde

ARIE VAN DER ENT

I

heel lang geleden
twee volken twee steden
moffen en russen
met polen ertussen

ze pakken de boot
de moffen en stoffen
verkopen die groot
aan russen en boffen

ze kopen er vellen
en potten met honing
ze spelen hun spellen
bevechten de koning

van polen de zolen
gehakt in de molen
van moffen en russen
de spaken ertussen

de liefde een band
zo broos als het gras
de liefde een brand
ze baart alleen as

II

ze sluiten een pact
de beer en de draak
het vijgenblad zakt
de oorlog is raak

de aarde ligt bloot,
de hemel kleurt rood,
van beiden hun dood
van pool en van jood

III

de één heeft het geld
en auto's van ras
de ander geweld
en olie en gas

ze vinden elkaar
moskou berlijn
en gunnen nu maar
de polen hun zijn.

de as mag er blijven,
langdurig beklijven
niet weer zoals was
verkeren in as

de liefde een brand,
ze baart het geluk
de liefde een band
zo sterk als de wind

Jaja de oerknal

MARIA BARNAS

Jaja de oerknal jaja zadelvormig heelal ja elfde dimensie
jaja neutronen ja sneller dan de tijd ja opgerold.
Ja crisisbeheersingsstrategie ja boerenzwaluwsubsidie
informatieknooppunt jaja karakter ja rustgevende

zonnepanelen. Waar is het bezoekerscentrum? Ja
medezeggenschap. Veiligheidsmanagement. Ook van dieren
jaja de liefde. Ja brainstormen natuurlijk. Klankborden.
Een buitenkans ja vergaderkoeken graag.

Laat me door een wormgat de tijd inkruipen dwars
door alle dimensies heen voorbij de waarnemingshorizon
het andromedastelsel in voor mijn part waar de taal

ontoereikend is en het lichaam onaangepast dwarrelt
in het stof van verpulverende tijd en ruimte om heel stil
te gaan liggen wachten op de oerknal als het kan.

Laat me door een wormgat
de tijd inkruipen dwars
door alle dimensies heen

SHAHAR SARIG GOLAN

In het werk van Sarig Golan worden allerlei verschillende werelden met elkaar vermengd. Het gaat om de werkelijkheid van de actualiteit en de geschiedenis vermengd met persoonlijke indrukken. De schilderijen verwijzen onder meer naar de joods-christelijke traditie en naar cinematografische beelden. Hij vermengt dat met beelden uit zijn dagelijks persoonlijk leven met indrukken van de stad, die soms stressvol, dwingend en op sommige momenten angstaanjagend zijn. Door deze collageachtige werkwijze creëert hij zijn eigen actualiteit.

Beeld: Shahar Sarig Golan
Zonder titel, 2012, viltstift en oost-indisch inkt op papier

Biografieën

Maria Barnas (1973, NL) is schrijver en beeldend kunstenaar. Haar poëziebundel Twee zonnen werd bekroond met de C. Buddingh-prijs. In 2009 ontving zij de J.C. Bloemprijs voor haar bundel Er staat een stad op.

Rolf Engelen (1964, NL) is kunstenaar. Hij is oprichter en co-directeur van het Museum Van Nagsael (1995-2006, opgenomen in collectie Boymans van Beuningen). Hij exposeerde dit jaar o.a. De Korenbeurs Schiedam en Different Dimensions, Salernes (Fr). Website http://www.ram-art.nl/kunstenaar.php?ID=64

Arie van der Ent (1956, NL) is schrijver en werkt als vertaler Russisch. Hij is tevens uitgever onder de naam uitgeverij Douane. Ook is hij uitbater en organisator van literair café Tsjechov & Co te Rotterdam. Website: http://www.arievanderent.nl/

Thomas Möhlman (1975, NL) is dichter, poëziemedewerker van het Nederlands Letterenfonds en redacteur van poëzietijdschrift Awater. Van zijn hand verschenen o.a. de dichtbundels De vloeibare jongens (2005) en Kranen open (2009). Hij won o.a. Lucy B. & C.W. van der Hoogt-prijs. Website: http://www.thomasmohlmann.nl/

David Troch (1977, BE) is dichter. Won o.a. de Turing Nationale Gedichtenwedstrijd (2012), de Jules van Campenhoutprijs voor poëzie. Van zijn hand verschenen de dichtbundels buiten westen (2012) en laat [avond] taal (2008). Website: http://david-troch.wordpress.com/poezie/

Nick J. Swarth (1959, NL) is dichter en performer. Van zijn hand verschenen o.a. de dichtbundels ' Mijn onsterfelijke lever (2012) en MONDO MANGA! (2009). Hij won de literaire prijs van de provincie Gelderland (1999) en hij was stadstichter van Tilburg (2005-2007) Website: http://www.swarth.nl/

Florimond Wassenaar (1970, NL) is schrijver, dichter en advocaat. Hij is redacteur en mede-initiatiefnemer van de Dichtkunstkrant. Hij publiceerde werk in De Gids en Parmentier. Website www.devierdezaterdag.blogspot.com

Avner Ben-Gal (1966, IL) is schilder. Zijn werk werd internationaal getoond in diverse musea en galeries o.a. solo exposities bij galerie Sadie Coles HQ, London (2012) Smackville, Bortolami, New York (2010) Tel Aviv Museum of Art, Israel (2009) website o.a. www.sadiecoles.com

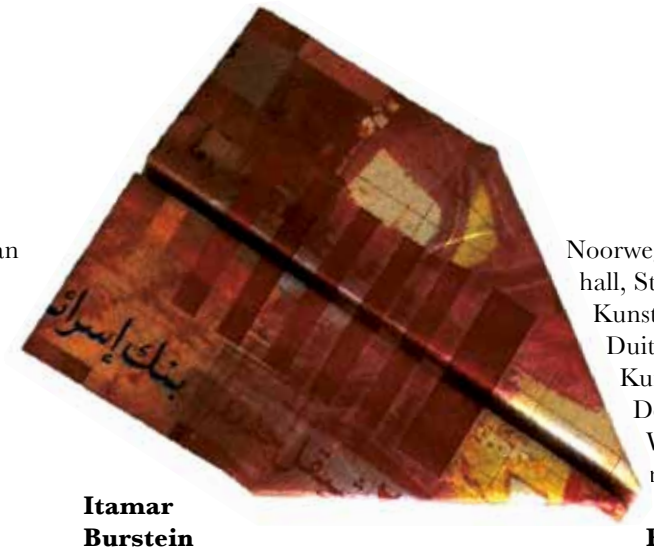

Itamar Burstein (1974, IL) is industrieel ontwerper. Hij exposeerde zijn werk recentelijk in het Holon design museum (Israel , 2012). Zijn ontwerpen gaan van huishoudgerei tot meubels en lampen. Zijn ontwerpen zijn door verschillende merken zoals VIA France, Roche Bobois, Metalarte, Ligne Roset & Jofebar in hun collecties opgenomen. Website: http://www.itamarburstein.com/

Shahar Golan Sarig (1980,IL) is tekenaar, schilder, schrijver en dichter. Hij won o.a. de "Oskar Handler Prize" van Kibbutz Lohamai Haghetaot (2008) en de "Prize for academic excellence" van de universiteit van Haifa (2005). Hij exposeerde zijn werk recentelijk in Ha'Kibutz gallery (Tel Aviv 2012) en Rosenfeld Gallery, (Tel Aviv 2010). Website: http://shahargolansarig.carbonmade.com/about

Gil & Moti (1968/ 1971, IL/NL) is een internationaal kunstenaarsduo. Zij maken schilderijen, tekeningen, installaties en performances. Hun werk werd internationaal getoond in diverse musea en galeries o.a. de solo expositie 'Totally Devoted to You", Lentos Kunstmuseum, Linz, Oostenrijk (2012), Stavanger Kunstmuseum, Noorwegen/Tensta Konsthall, Stockholm, Zweden / Kunstmuseum Bochum, Duitsland / Nikolaj Kunsthal, Kopenhagen, Denemarken (2011). Website: www.gilandmoti.nl

Peter J. Maltz (1973, IL) is tekenaar, schilder en beeldhouwer. Hij behaalde zijn master fine art aan het Royal College of Art, Sculpture Department te London (2005). Zijn werk werd geëxposeerd onder meer in het Artists House Jerusalem (Roots, 2011, solo). Zijn werk was onderdeel van "Wild exaggeration", Haifa museum, Haifa (2009) Hij won een beurs als Community artist (2010) en in 2006 & 2005 won hij de Young Artist prize allen afkomstig van het Ministerie van onderwijs en cultuur Israël. Website: www.pjmaltz.carboncom

made.

Han Hoogerbrugge (1963, NL) is illustrator en kunstenaar. Hij had in 2012 een overzichtstentoonstelling; La Grande Fête des Voyeurs - Tent – Rotterdam. Zijn illustraties verschijnen o.a. in de Groene Amsterdammer en de Volkskrant. Boeken o.a. Pro Stress 2: I Don't Care What Anybody Says About Me As Long As It Isn't True 2012, Pro Stress: The time to relax is when you don't have time for it 2010, BIS publishers. Websites http://www.hoogerbrugge.com/index.php & http://www.prostress.com/archive/

Justin Wijers (1981, NL) is tekenaar. Tentoonstellingen recent , ÈposPress Tekeningen Prijs 2012, Drawing centre Diepenheim, Diepenheim (2012) SCOPE Basel, Galerie Maurits van de Laar, Basel, Zwitserland (2012). Hij won o.a. de Shell Young Art Award, 2e prijs Allianz Nederland Grafiekprijs, 1e prijs. Website: http://www.justinwijers.nl/

Efrat Zehavi (1974, IL/NL) is beeldhouwer, fimmaker en performance kunstenares. Zij behaalde haar master fine art aan het Piet Zwart institute (2003). Zij is redacteur en mede- initiatiefnemer van de Dichtkunstkrant. Zij exposeerde o.a. bij Galerie Witteveen (2012), Saarländische Galerie –Europäisches Kunstforum Berlin (2012). Museum Kunst Palast Dusseldorf (2011) en solo bij Art Amsterdam (2009),

Website: http://www.efratsite.nl/ & www.passportraits.blogspot.com

Donaties en sponsering

Wij geloven dat kunst geen luxe is. Ons doel is om poezie en kunst onder de aandacht te brengen van een breed publiek. Gelooft u ook dat kunst niet alleen voor de elite is bedoeld, help ons dan!

Dat kan in de eerste plaats door de krant te lezen en onder de aandacht te brengen bij anderen. Van kunstenaars en dichters vragen wij om hun werk ter beschikking te stellen aan ons. In ruil daarvoor vragen wij van de lezer ook dat te steunen door financieel bij te dragen aan de verspreiding en publicatie van de krant. Zo zijn wij in staat om het werk van dichters en kunstenaars onder de aandacht van zo veel mogelijk mensen te brengen. Tenslotte kunt u, als u dat wilt aan ons een donatie geven of een sponsor worden van de Dichtkunstkrant. Sponsors zullen worden vermeld op de volgende editie en op onze website. Neem voor donaties en sponsorschap contact met ons op via dichtkunstkrant@gmail.com . Wij horen graag van u.

Beeld: Itamar Burstein
Plain Paper, 2012, gevouwen papiergeld (Israelische Shekels)

ITAMAR BURSTEIN

Het werk van Itamar Burstein 'plain paper' werd begin 2012 op last van de nationale bank van Israël verwijderd uit de tentoonstelling 'De munten van de toekomst' (Museum Hertzel Lilenblum, Tel Aviv, Israël). In deze tentoonstelling werden kunstenaars en ontwerpers uitgenodigd om hun ideeën over de toekomst van het geld te laten zien. Het verwijderde werk betreft gevouwen Israëlische bankbiljetten onder de naam 'Plain Paper'. De reden was dat het werk in overtreding was met de wet. Volgens de Israëlische strafwet is het strafbaar opzettelijk een biljet of een munt te beschadigen of te vervormen.

Burstein stelt met dit werk een aantal zaken ter discussie zoals; is de 'echte' waarde van een kunstwerk de waarde die het commercieel, uitgedrukt in geld heeft? en; is geld de enige manier om de waarde van een kunstwerk in uit te drukken? De titel 'Plain Paper' is een woordspeling die verwijst naar een stuk papier op zich, zonder grote intrinsieke materiaalwaarde en wat bijvoorbeeld ook kan worden gebruikt om er op een kinderlijke manier vliegtuigjes mee te vouwen. Het werk bevraagt op die manier ook de grote waarde die aan papiergeld wordt toegekend. De toevoeging van het prijskaartje is bedoeld om opnieuw de prijsstelling van een kunstwerk ter discussie te stellen; bijvoorbeeld is het kunstwerk meer of minder waard dan het papiergeld dat er voor is gebruikt? In de laatste week van de expositie is het werk verwijderd. De kunstenaar meent dat het weghalen van het werk op instigatie van de nationale bank onderdeel is van het werk. Het verbod van de nationale bank roept de vraag op of er niet al te 'droog' wordt omgegaan met de interpretatie van de wet en bevestigt de eenzijdige manier van kijken die Burstein wil bevragen en ter discussie stellen.

Ontleend aan :

Waarom heeft de nationale Bank Israel een werk weggehaald van de tentoonstelling 'De munten van de toekomst', Globes, 4 januari 2012, bron: http://www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1000712341.